Napsal uživatel Jana Ptáčková – Fili
Čtvrtek, 05 Srpen 2010 22:03

Ach jo, zase pondělí, komu by se chtělo vstávat. Ale mám v práci od minulého týdne rozdělané články od Traperů, Podskaláků a pak ještě reportáž z toho výročního potlachu na Sázavě od Brada. Takže hurá do ranního velkoměsta. Sice jsem se o víkendu v lese moc nevyspal, brzy ráno mě vzbudila zima, ale zodpovědnost je moje někdy až moc otravná vlastnost, takže už v půl osmé jsem v práci, abych co nejdříve prohlédl maily.
Práci v trampském on-line magazínu Vycházející hvězda jsem si zvolil po škole jako optimální spojení milovaného trampingu a lásky k literatuře a psanému slovu. Je bohužel pravda, že s přibývajícím věkem a s nutností vydělávat si na živobytí jsem ježdění ven trochu omezil, ale alespoň ten náš portál a s ním spojených mnoho pozitivních ohlasů od osad i jednotlivců a také návštěvnost stránek mě přesvědčují, že moje práce má smysl a díky zájmu inzerentů se z toho dá i žít.
Zapínám počítač a tradičně jako každé pondělí zkouknu statistiky návštěvnosti za minulý týden. Skvělý, osm tisíc unikátních návštěv denně, to by ušlo. Hned to dám na Facebook, hlavně se nezastavit, ať na nás čtenáři nezapomenou. Jak bych tu sníženou návštěvnost vysvětlil inzerentům. Ty statisíce, které prodejem reklamních ploch na Vycházející hvězdě vydělám, jsou pro ně dobře vynaložené peníze a já mohu být za dobráka, když jejich část věnuji osadám na obnovu kempů a osadní výzbroj.
Když už jsem na Facebooku, tak prohlížím novinky od přátel a známých osad. Překvapuje mě, že Sršňáci byli o víkendu taky na Podkově a mrzí mě, že jsme se tam nepotkali. Ale nepíšou, kdy přesně tam byli, možná se tam stavovali až v neděli. Ale jinak byli snad všichni nahoře ve skalách. To je dneska už trend, ani na ten Úterák nikdo nevyrazí, všude bylo pusto prázdno. Jako by se mi vyhýbali, a to jsem si hned v pátek ráno dával do profilu, kam se chystám, kdyby se chtěl někdo přidat. No co, asi ze mě bude vlk samotář.
Koukám do mailu a začtu se do tiskových zpráv od Zlatokopů a Apačů. Obě osady pořádaly o prvním jarním víkendu sportovní soutěže pro osadní ratolesti. Mají k tomu pěkný fotky s dětma, tak to bych ten článek nechal viset i dva dny, to se bude lidem líbit. A dáme k tomu tu reklamu na švýcarský nože. Tuhle mi ten jejich obchoďák říkal, že přes naše stránky nemají moc kšeftů, tak jim to takhle zkusím trochu zvednout, nerad bych je ztratil.
Během pondělního dopoledne přichází několik desítek mailů s tiskovými zprávami a informacemi o proběhlých slezinách a setkáních. Občas mě mrzí, že nenapíšou dopředu, že to všichni posílají až poté, co akce proběhne. Ale chápu to, co kdyby se jim tam objevila nějaká nezvaná návštěva, být jimi bych místa a termíny radši taky tajil.
Vložil jsem asi 5 článků na nejbližší dny. Vypadá to dobře. Jen mě mrzí, že občas někdo nepošle i nějaké pořádné fotky kempů, nemám už čas je všechny objíždět a tak bych se na ně aspoň mrknul, nemusím přeci hned všechno zveřejňovat. Občas mám dojem, že na ty vandry snad už ani nikdo nejezdí, ale na to znám většinu těch trampíků moc dobře, přece by nekecali. Navíc i v těch kempovkách zápisy seděj, takže rozum říká, že má podezíravost není na místě.
Kolem poledne přichází e-mail, kterému moc nerozumím. Píše Bob z T. O. Kalimero, ale už při prvních řádkách mě napadá, že mail není určen mě. „Ahoj, tak kam bychom mohli jet příští víkend? Už jsme mu dlouho neposílali nic z Vojenskejch Brd, tak aby to nevypadalo, že tam nejezdíme. Martina se nabízela, že by to mohla sepsat, ilustrační fotky mám od Petra připravený už dýl. Taky Petr říkal, že by se mohl v sobotu na kempu stavit, bude mít cestu kolem. Pokud bys k tomu něco měl, tak ještě napiš. Jinak kdybys chtěl v neděli na toho pašíka, tak se odpoledne u nás stav. Měj se. Bob" Zprávě jsem moc neporozuměl, ale nechtěl jsem být za blbce, tak jsem jí nechal být a přesunul jsem jí do koše.
Po obědě mě čeká zapracovat na našem e-shopu. Přidal jsem tam pár placek s indiánskými

motivy a dvě kožené brašny od Johnyho. Čekám, že budou hned pryč, jako ty poslední. Zřízení internetového obchodu byl skvělý nápad, spousta trampů zde může zúročit svoje po dlouhá léta pěstované dovednosti a i mnozí dědečkové a babičky si nechávají od svých dětí a vnuků kupovat různé ty romantické serepetičky s korálky při různých příležitostech a pak nad nimi (podle dojatých slov jedné naší čtenářky) celé večery u krbu vzpomínají na mládí.
Další dny v týdnu jsem věnoval shánění inzerentů. Podařily se mi dva pěkný obchody – jeden výprodej pánviček a ešusů si objednal reklamu za dvacet tisíc a jedna významná trampská kapela měsíční reklamní kampaň propagující jejich turné přibližně ve stejné částce. Skoro celý jeden den mi zabrala reklamní kampaň pro literární soutěž Trapsavec. Jde o dobrou věc a navíc za to můžu na trapsaveckém víkendu propagovat náš web – nechal jsem speciálně k této příležitosti vyrobit klíčenky a přívěsky na mobil s logem Vycházející hvězdy a taky moc hezký podložky pod myš s portrétem Setona a táborovým ohněm.
Týden rychle směřoval k víkendu, ale plány na dva dny v lese se rozplynuly ve čtvrtek, když mi zavolala máma, že potřebuje pomoci s pověšením závěsů a štípáním dřeva. Tak se nedá nic dělat, aspoň se dobře vyspím a najím, ten život vlka samotáře má totiž i stinné stránky...
Zas další pondělí. Kde jsou má mladická předsevzetí, že se budu do práce těšit... Koukám na statistiky a prohlížím maily. Kolem desáté přichází mail od T. 0. Kalimero. Je v něm tisková zpráva o jejich víkendovém toulání po Vojenskejch Brdech. _____

Jana Ptáčková – Fili
Trapsavec 2010